

De stillede Ændringsforslag og de Paragraffer, hvortil de var stillet, sættes til Forhandling.

Ordføreren (Piirschel): Jeg kunde være fristet til at begynde med en Undskyldning for, at Udvalget forelægger et saa omfangsrigt Aktstykke med saa kort Varsel, men jeg tror dog, at ærede Medlemmer under Hensyn til den forestaaende Højtid og dens erfaringsmæssigt blid- og blødgørende Indvirkning paa Sindene vil være tilbøjelige til at tilgive os, navnlig da de derved har opnaaet Udsigt til at komme hjem en Dag før. Dette Aktstykke er, som sagt, ret omfangsrigt, noget over 20 Sider. Det indeholder de af Udvalget eller Medlemmer af Udvalget stillede Ændringsforslag til tredje Behandling. Ændringsforslagenes Antal er ikke skrækkindgydende — der er kun fire —, men jeg maa dog straks sige, at jeg venter, at et enkelt af disse vil give Anledning til en endogsaa ret udførlig Debat.

Det første Ændringsforslag er en Genganger fra anden Behandling, den Gang Nr. 55, stillet af et Flertal af Socialdemokrater og Radikale med Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Axel Møller, gaaende ud paa at ændre den i Lovforslagets § 58 optagne Regel om, at Højesteretsekstrakter i Almindelighed skal betales af Parterne selv, saaledes at Parterne kun skal betale under ganske særlige Omstændigheder, naar Højesteret finder, at Parternes eller en af disses Forhold giver Anledning til at paalægge ham Omkostningerne derved. Regelen vil, hvis den vedtages, utvivlsomt føre til, at det offentlige almindeligvis vil komme til at betale Omkostningerne ved disse Ekstrakter, saaledes som Forholdet har været hidtil. Retsplejeudvalget har ivrigt modsat sig den Regel, som foreslaas gennemført ved Lovforslaget, og som altsaa søges modificeret ved dette Ændringsforslag. Ændringsforslaget er stillet paa ny, fordi det ikke kom til Afstemning ved anden Behandling, idet det var stillet subsidiært, og det principale Ændringsforslag forkastedes, hvorved Paragraffen blev vedtaget uændret og dette Ændringsforslag dermed bortfaldt. Men dets Tilhængere har altsaa ment det rigtigt at stille det paa ny. Jeg for mit Vedkommende kan ikke anbefale det af de Grunde, som er anført i Betænkningen. Flertallet i Udvalget har altsaa stillet det, men et stort Mindretal fraraader, at man vedtager det.

Hvis ærede Medlemmer saa vil se paa Underbilag 2 til Bilag 1, vil de finde et

Andragende fra Foreningen af Amts- og Retsbetjentfuldmægtige, hvis Punkt 1 gaar ud paa, at juridiske Kandidater, der har haud II, og som tidligere kunde blive By- og Herredsfogeder og Birkedommere, nu skulde kunne blive Politimestre. Det var ikke nogen stor Chance, man havde tidligere med en Eksamenskarakter af denne Art, men der var dog en Chance, og den ønsker man altsaa fra denne Forenings Side genaabnet. Retsplejeudvalget har fraraadet det, Ministeriet har ikke ment at kunne stille noget Forslag herom, og dette har man efter Omstændighederne tiltraadt fra Udvalgets Side. Jeg skal tilføje, at med de nuværende Avancementsforhold er der neppe nogen Tvivl om, at Indrømmelsen kun vilde have teoretisk Interesse.

Punkt 2 forbigaar jeg foreløbig. Samme Andragendes Punkt 3 er imødekommet ved det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget og tiltraadt af Ministeren, Ændringsforslag Nr. 2. Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til at henvise til Bemærkningerne. Det gaar ud paa at forlænge den Adgang, man havde til at konstituere visse Retsbetjentfuldmægtige, der ikke opfylder Lovens almindelige Eksamenskrav — en Adgang, der er begrænset til 10 Aar —, til 15 Aar, altsaa 5 Aar frem i Tiden, godt og vel.

Punkt 4 er et Andragende fra Amtsfuldmægtigene om Genoprettelse af den tidligere Tingenes Tilstand, hvorunder der var fuld Ligestilling mellem Tjeneste som Amtsfuldmægtig og Tjeneste som Sagførerfuldmægtig i Henseende til at aabne Adgang til Beskikkelse som Sagfører. Den nuværende Regel er den, at kun eet Aar kan medregnes. Det vil ses af Underbilag 1, at Retsplejeudvalget har staaet noget tvivlende overfor dette Spørgsmaal, Ministeriet har gjort det samme, og jeg kan tilføje, at Udvalget ogsaa har gjort det. Men man har ikke ment det rigtigt paa dette Tidspunkt at røre ved den Ordning, som med stort Besvær er tilvejebragt.

Jeg kunde have ønsket, at denne Betragtning var videreført til det næste Spørgsmaal, som jeg nu kommer til, nemlig Hovedspørgsmaalet, Bilag 2 med Underbilag, et Andragende fra de i Retsplejelovens § 1031 omhandlede Underretssagførere, der ved denne Overgangsbestemmelse fik Ret til at møde for Landsretten i alle Sager, og som nu ønsker sig tillagt Beskikkelse som Landsretssagførere. Dette Ønske er imødekommet ved Ændringsforslag Nr. 3, der stilles af det før nævnte Flertal.

Jeg har hidtil som Ordfører fulgt den Regel saa objektivt som muligt at gøre Rede